

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

**Puente, Luis de la
Coloniae Agrippinae, 1616**

§. 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43347

obeundas vt cocum ipsum subleuaret. Cum die quodam rudera ex Collegio eueheret ad ripam fluminis, occurrit ei: fore sibi aliquo modo graue, si absque veste, in solò thorace id faceret: Sed quoniam non licebat ei extra domum exire sine tali veste: hoc iniit consilium, vt coram P. Rectore sine tali veste transfret: cumque Pater Rector non iussisset vestem induere, existimauit illam facultatem sibi sufficere, & ita tota die rudera euexit tantum in thorace. In his & similibus occasionibus, in quibus existimabat, se posse mortificari, absque læsione Obedientiæ, ita studiosè id faciebat, vt nullam præmitteret.

§. I.

SED multò libentiùs & hilariùs occasio-
bus illis utebatur, quas Obedientia offere-
bat. Quodam die festo mane, in pœnam ali-
cuius incuriæ, iusserat P. Rector, ne comederet
& postea P. Minister misit illum ad prædium, nec
voluit accipere quicquam secum, quòd comede-
ret; redijt vesperi benè esuriens, sed iuit ad sac-
tissimum Sacramentum, vbi orans, voto se ob-
strinxit, Obedientiam sibi iniunctam ita explen-
di: vt, nisi iuberetur, non comederet: & quamuis
pulsaretur ad cœnam, ipse mansit in suo cubicu-
lo, donec Deus ita prospexit, vt cum P. Rector om-
nium vltimus ad cœnam se conferret, interroga-
ret, an aliquis superesset, qui cœnam non sumpsis-
set, cui cum diceretur: Ximenum non venisse ad
mensam, quia missus esset ad prædium; iussit, illum
vocari, & interroganti, cur non venisset ad cœ-
nam.

nam, ille respondit: quia R. V. prohibuit comedere. Ex hac adeò exacta Obedientia ædificatus Rector, iussit eum cœnare. Alia die veniens ex prædio, ut aliqua necessaria pro familia acciperet, dixit quidem Superiori, cur venisset; sed is tacens, fingebat se non audire, ut illum mortificaret: Ximenus, quòd festinaret, bis, ter repetijt, quod petebat, & nihilominus Superior per integram horam stantem ibi detinuit, nec respondit. Postea existimans ipse Ximenus, se deliquisse, quòd toties repetijisset, quid quæreret, promisit Deo, si aliquid simile alia vicè sibi occurreret, se contentum fore, vel semel dicendo, quid quæreret; relinquendo Superiori, ut faceret, quod luberet. Redijt sequenti die propter eandem causam, dixitque Superiori: Venio Pater pro rebus necessarijs, & ita conticuit; & responsum per tres horas expectavit: vacans toto tempore Orationi coram crucifixo ibi existente, donec P. Rector, videns eius resignationem & patiëntiam, iussit accipere, quod quærerat. Hunc in modum multa alia valde memoranda ei acciderunt: & quod P. Balthassar in suis literis reddidit, cum iuit ad Iberum fluvium cum mulo, fuit ab omnibus pro miraculo habitum: quod ipsemet Ximenus tenerrimè recolebat, suavitatem agnoscens providentiæ Diuinæ, succurrentis in huiusmodi pressuris & angustijs, ijs qui suam fiduciam in illa ponunt, ut Superiorum iussa exequantur. Et ut appareat, quanti Dominus noster faciat hunc Obedientiæ modum, referam quòd quædam die ei accidit oranti in Ecclesia coram imagine Beatissimæ Virginis, singulari enim affectu eam rogans, ut ipsum iuaret,

atque ita dirigeret, ut salutis viam rectam teneret: vocem audiuit dicentis: perge, Ximene, per istam caecae Obedientiae viam, quam tenes; nam recta pergis. Post hanc vocem valde sensit se adiutum, & in eadem virtute proficere. Cum suae conscientiae rationem Superioribus redderet, & interrogaretur, an sentiret se ad perfectionem asequendam excitatum, respondebat: ab ea nocte, qua beatissima Virgo me est allocuta, ita bene, vobis nesciam quid amplius desiderem; hoc ipse dixit P. Balthassari, qui ea nobis communicavit.

Sed quid dicemus de ingenti eius erga paupertatem amore? nam quae vilissima domi erant sibi accipiebat, in cibo, vestitu, & reliquis; saepius etiam dormiens in ipso stabulo super stramentum quod se conferebat sub praetextu dandi mulo pabulum. Sed multo tamen pluris faciebat paupertatem spiritus, sine qua parum exterior valet. Fratri cuidam ei dicenti, quam ineptas vestes habes charissime, & quam exacte paupertatem colis! Ximenus respondit: ineptas vestes habere non est paupertas: quid igitur? ait alter: paupertas, inquit, est pax animae & corporis, quando omnia desunt: cum enim quis assuescit ineptas gestare vestes, & calceos, & male comedere, ita ut quiduis illi satisfaciatur, & boni consulari, imo se etiam illis indignum iudicet: haec est pax corporis & animae, quam non habet, qui non est contentus ijs, quae illi dantur, etiam cum bona sunt; sed potius conqueritur & murmurat de eo, qui dedit; eò quod palato suo non arrideat. Idem alius multo melius significavit, adhibito exemplo, cuiusdam interroganti quid esset paupertas? si quis, inquit,

quit, hortū aliquē varijs arboribus alijsq; eleganti-
 bus plantis conseruisset, & postquam optimē co-
 luisset, & in bonum ordinem redegisset, sequenti
 die euulsas omnes arbores, & plantas destructas
 inueniret, nec tamē propterea turbaretur, aut pa-
 cem suam amitteret: iam hic esset vestigiū aliquod
 paupertatis. Paupertas igitur spiritus est, quod
 quis exuat se ab omni eò quod non est Deus: quod
 si quid amet aliud, aut molestiam illi adferat, nisi
 quod non seruiat Deo propter se ipsum; aut quod
 idem qui adeò bonus est, ab aliquo offendatur:
 non est in eo vera spiritus paupertas.

EXCELSAM hanc Philosophiam didicerat
 Ximenus non in libris, sed in Oratione cum vi-
 ctione Spiritus sancti, docentis præclarissimas ve-
 ritates absque argumentorum strepitu: & multæ
 tales ab illo audiebantur: optimē enim & magna
 cum voluptate loquebatur de Deo, & spirituali-
 bus, cum erat inter eos qui vellent ipsum audire.
 Cum P. Balthassar Visirator esset in prædio, cui
 nomen Iesus de Monte cum P. Prouinciali & a-
 lijs Patribus, voluit, vt Ioannes Ximenus tempo-
 re mensæ loco lectionis, quæ haberi solet, cancio-
 naretur, aut diceret quod sentiebat circa vnum
 caput Thomæ de Kempis. His autem adeò exacto
 rationum ordine, tanto spiritu, & affectu locutus
 est, vt omnes auditores, viri alioquin valde spi-
 rituales, obstupescerent sanctam Idiotæ illius
 Fratris sapientiam: Nec finis fuit mensæ sine la-
 crymis, quod Pater Balthassar prædium ingressus,
 futurum prædixerat non defuturas scilicet lacry-
 mas ad mensam. Audiui (non satis scio an ipsum
 met Patrem Balthassarem, an aliquem alium)

Ll 4 Xime

Ximenum inter alia vnum dixisse valde ad rem pro ijs, qui eruditionem habent sine spiritu. Occurrit, inquit, proximè mihi currus hordeo oneratus, quem duæ mulæ in specie satis magnæ & robustæ trahebãt: sed hæsitabant in luto, nec poterant progredi, donec ego & alij transeuntes, rotis aliquantulum eleuatis, eas iuimus; auriga ipso clamoribus & baculis eas impellente. Tandem ex luto exiuerunt, interrogauit aurigam, qui fieret, vt mulæ adeò magnæ & robustæ non potuissent currum ex volutabro illo attrahere? respondit ille, causam esse: quod essent macræ, & parum comederent. Cum ego vrgerem, cur non comederent? respondit, non esse defectum hordei, siquidem currus eo erat plenus: sed quòd illis non daretur. Tunc (inquit Ximenus) occurrit meæ quòd aliquibus viris doctis, præclaris concionatoribus, & Magistris euenit: qui etiam solent in via perfectionis hæsitare, ita vt nec passim progrediantur, eò quòd valde sint macri ac debiles in spiritu. non quòd desit illis spirituale alimentum, siquidem currus intellectus eorum spiritualibus veritatibus est plenus, quas docent alios, & pro concione proferunt; sed quòd eas non comedant, nec sibi ipsis in meditatione applicent, vt corda sua permoueant ad feruenter reformandam vitam suam. Hæc dixit cum tanta spiritus vehementia, vt similitudo, quæ initio videbatur ridicula, post applicationem factam fletum excitaret.

* * *

* * *

f. II